Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

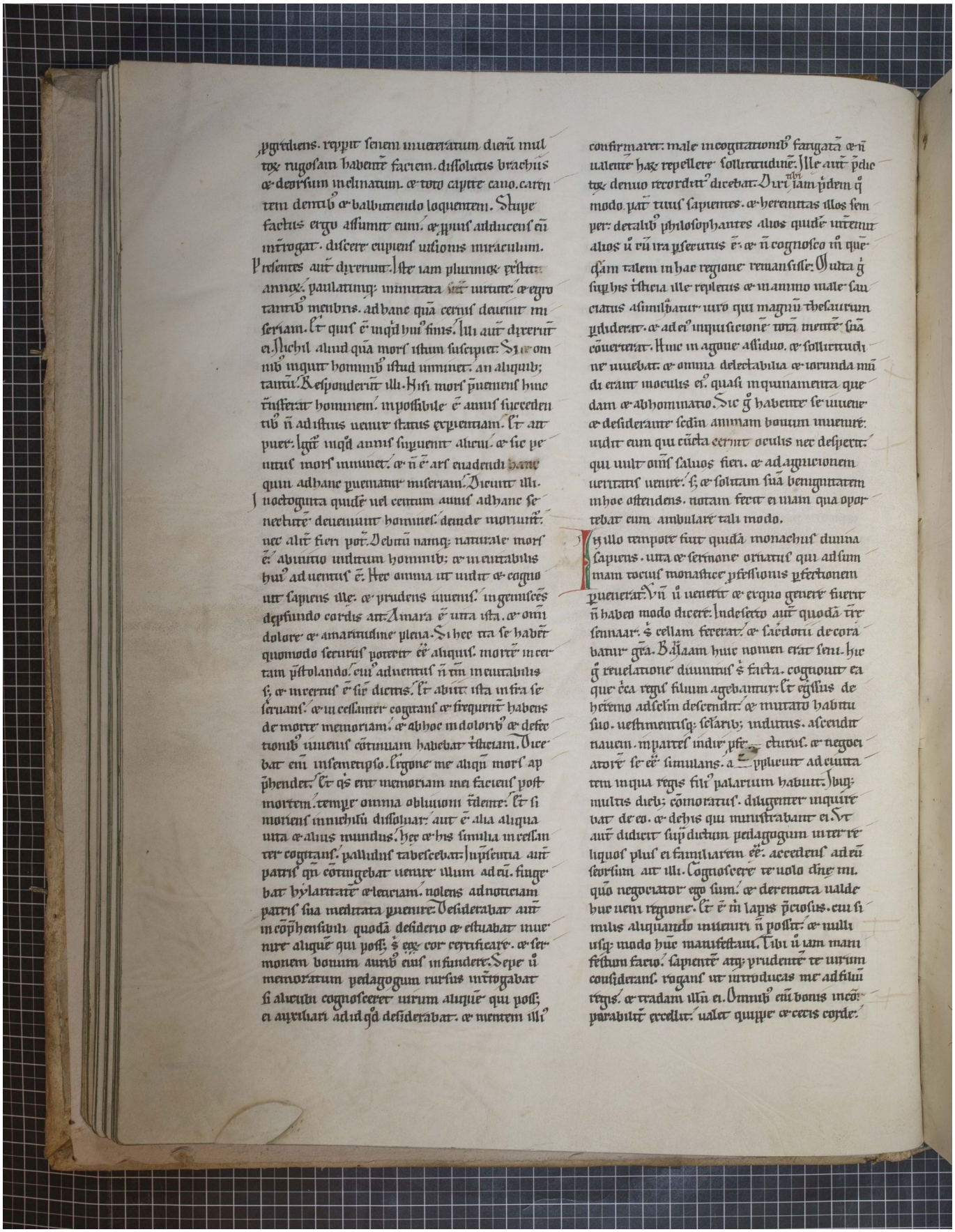

pgrediens. rapit senem miserabilem diem multo rugosam habentem faciem. dissolutis brachiis et deorsum inclinatum. et toto capite cano. carentem dentibus et balbutiendo loquentem. Stupefactus ergo assumit eum. et puis adducens eum interrogat. discere cupiens ultionis miraculum.

Presentes autem dixerunt. Iste iam plurimos restitit annos. paulatimque minuitata sibi uirtute. et egro tantum membris. ad hanc quam cernis deuenit miseriam. Et quis est inquit huius finis. Illi autem dixerunt ei. Nichil aliud quam mors istum suscipiet. Sic omnibus inquit hominibus istud imminet. an aliquibus tantum. Responderunt illi. Nisi mors puerilis hunc rapuisset hominem. impossibile est annis succedentibus non adiunctus uenire status senectam. Et ait puer. Igitur inquit annis sequentur alicui. et sic peruenit mors minuet. et non est aliis euadendi hanc quin ad hanc perueniant miseriam. Dicunt illi. Octoginta quidem uel centum annis ad hanc senectutem deueniunt homines. deinde moriuntur. nec alitem fieri potest. Debitum namque naturale mors est. abiuncto iudicium hominis. et inestimabilis huius adiuentus est. Hec omnia ut audit et cognouit sapiens ille. et prudens iuuenis. ingemiscens deprimendo cordis ait. Amara est uita ista. et omni dolore et amaritudine plena. Si hec ita se habent quomodo securus poterit esse aliquis. morte incertam pstolando. cui adiuentus non sit inestimabilis. et incertus est sicut dicitis. Et abiit ista intra se seruans. et inestimabiliter cogitans et frequenter habens de morte memoriam. et ab hoc in doloribus et desertionibus iuuenis continuam habebat ethiciam. Dicebat enim in semetipso. Ergo me aliqui mors apprehendet. Et qs eius memoriam mei facient post mortem. tempus omnia obliuioni tradent. Et si moriens in nichilum dissoluar. aut est alia aliqua uita et alius mundus. hec et his similia in cessanter cogitans. pallidus tabescebat. Insipientia autem patris qui compingebat uenire illum ad eum. fingebat hylaritate et leticiam. nolens ad noticiam patris sua meditata pueuire. Desiderabat autem incomprehensibili quodam desiderio et estuabat inuenire aliquem qui posset. si ex eo cor certificare. et sermonem bonum auribus eius infundere. Sepe iam memoratum pedagogum rursus interrogabat si alicubi cognoscerent uirum aliquem qui posset ei auxiliari ad id quod desiderabat. et mentem illi confirmarent. male incogitationibus fatigata et nitentem has repellere sollicitudines. Ille autem pdictus denuo recordari dicebat. Puri iam pudem quomodo pater tuus sapientes. et hereditas illos semper detalibus philosophantes alios quidem uitentur alios iudicium ira pseruus est. et non cognosco nisi quedam talem in hac regione remansisse. Quita quibus ethicia ille repletus et in animo male sauciatus assimilabatur uiro qui magnum thesaurum pdiderat. et ad eius inquisitionem tota mente sua conuertitur. Hinc in agone assiduo. et sollicitudine uiuebat. et omnia delectabilia et iocunda mundi erant oculis eius. quasi in quinamenta quedam et abhominatio. Sic quoque habentes se uiuere et desiderantes secundum animam bonum inuenire. uidit eum qui cuncta cernit oculis ner desperit. qui uult omnes saluos fieri. et ad agnitionem ueritatis uenire. Et solitam sua benignitatem in hoc ostendens. notam fecit ei uiam qua oportebat eum ambulare tali modo.

In illo tempore fuit quidam monachus dunia sapiens. uita et sermone ornatus qui ad summam tocius monastice pfessionis pfectionem pueuerat. Vnde iudeuenit et ex quo genere fuerit non habeo modo dicere. Indeserto autem quodam tiri sennaar. sicut cellam fecerat. et sacerdotii decorabatur gra. Balaam huic nomen erat seni. hic quoque reuelatione diuinitus sicut facta. cognouit ea que eca regis filium agebantur. Et egressus de heremo adselin descendit. et mutato habitu suo. uestimentisque sclariis indutus. ascendit nauem. in partes indie pfectus. et negociatoris se esse simulans. a [illegible] pplicuit ad ciuitatem in qua regis filius palatium habuit. Sed multis diebus commoratus. diligenter inquirebat de eo. et de his qui ministrabant ei. Et aut ducit sup ductum pedagogum inter reliquos plus ei familiarem esse. accedens ad eum seorsum ait illi. Cognoscere te uolo domine mi. quo negociator ego sum. et de remota ualde huc uenio regione. Et est mihi lapis pciosus. cum si milis aliquando inuenuri non possit. et nullis usquam modo huc manifestatus. Tibi quidem iam manifestum facio. sapienter atque prudenter te uirum considerans. rogans ut introducas me ad filium regis. et tradam illi eum. Omnibus enim bonis incomparabiliter excellit. ualet quippe et cecis corde.